

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda)

7. aprill 2022*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Apellatsioonkaebuste menetlusse võtmine – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 170b – Taotlus, milles on tõendatud küsimuse olulisus liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast – Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmine

Kohtuasjas C-801/21 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 17. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja ja E. Markakis,

apellant,

teine menetlusosaline:

Indo European Foods Ltd, asukoht Harrow (Ühendkuningriik),

hageja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu asepresident L. Bay Larsen, kohtunikud I. Jarukaitis ja D. Gratsias (ettekandja),

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades ettekandja-kohtuniku ettepanekut ja pärast kohtujurist M. Szpunari ärakuulamist,

on teinud järgmise

määruse

- 1 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 6. oktoobri 2021. aasta otsuse Indo European Foods vs. EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice) (T-342/20, edaspidi „vaidlustatud

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtuotsus“, EU:T:2021:651), millega Üldkohus esiteks tühistas EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. aprilli 2020. aasta otsuse (asi R 1079/2019-4) (edaspidi „vaidlusalune otsus“), mis käsitles European Foods Ltd ja H. A. Chakari vahelist vastulausemenetlus, ja teiseks jättis Indo European Foods'i hagi ülejäänud osas rahuldamata.

Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlus

- 2 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a esimese lõigu kohaselt otsustab Euroopa Kohus enne, kas apellatsioonkaebus võetakse menetlusse, kui apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu lahendi peale, mis käsitleb EUIPO sõltumatu apellatsioonikoja otsust.
- 3 Vastavalt põhikirja artikli 58a kolmandale lõigule võetakse apellatsioonkaebus tervikuna või osaliselt menetlusse kodukorras sätestatud korras, kui apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.
- 4 Kodukorra artikli 170a lõike 1 kohaselt lisab apellant põhikirja artikli 58a esimeses osutatud juhtudel oma apellatsioonkaebusele apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse, milles ta kirjeldab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulist apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimust ning mis sisaldab kõiki andmeid, mida on Euroopa Kohtul selle taotluse lahendamiseks vaja.
- 5 Kodukorra artikli 170b lõigete 1 ja 3 kohaselt lahendab Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse põhistatud määrusega nii kiiresti kui võimalik.

Apellandi argumendid

- 6 Apellant väidab apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse põhjenduseks, et tema ainus väide tõstatab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast olulised küsimused.
- 7 Sellega seoses tuletab EUIPO esimese punktina meelde oma ainsa väite ja selle nelja osa sisu.
- 8 Esimesena osutab EUIPO, et oma ainsas väites märgib ta, et kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 28, et tema lahendada oleva kohtuasja ese ei ole ära langenud ja et hageja esimeses kohtuastmes Indo European Foods'i põhjendatud huvi säilib, siis on ta rikkunud mis tahes hagi esitamise vajalikku ja põhjapanevat tingimust, et hagi ese ja põhjendatud huvi peavad kuni kohtulahendi kuulutamiseni säilima, vastasel juhul langeb otsuse tegemise vajadus ära, mida on tunnustatud väljakujunenud kohtupraktikas, eelkõige 7. juuni 2007. aasta kohtuotsuse *Wunenburger vs. komisjon* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) punktis 42, ja millele on osutatud kohtujurist Pitruzzella ettepanekus kohtuasjas *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych vs. komisjon* (C-560/18 P, EU:C:2019:1052), punktides 63–68.
- 9 Teisena märgib EUIPO, et ainsa väite esimeses osas väidab ta, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 19–21 ja 23, et hagi ese ei ole ära langenud pelgalt seetõttu, et 17. oktoobril 2019 vastu võetud ja 1. veebruaril 2020 jõustunud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu (ELT 2020, L 29, lk 7; edaspidi „väljaastumisleping“) artiklites 126 ja 127 ette nähtud üleminekuperioodi lõppemine ei saa mõjutada varem vastu võetud vaidlusaluse otsuse õiguspärasust.

- 10 Sellega seoses väidab EUIPO, et Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 19 hagi esitamise põhjendatud huvi nõuet vääralt ja moonutas seda, kuna ta keeldus analüüsima, kas vaidlusalusest otsusest hilisemate asjaolude tõttu võib hagi ese ära langeda, ning tugines selles osas üksnes asjaolule, et need tõendid ei saa selle otsuse õiguspärasust kahtluse alla seada. Sellist tõlgendust andes ajas Üldkohus esiteks segi menetluslikud eeltingimused, mida tuleb kohaldada seoses iga hagi läbivaatamisega ja mis puudutavad nii hagi eseme kui ka selle esitaja põhjendatud huvi säilimist, vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hilisema kontrolliga. Teiseks jättis ta arvestamata põhjendatud huvi ülesandega, mis on eraldiseisev ja sõltumatu hagi sisulisest läbivaatamisest ja milleks on tagada menetluste nõuetekohane läbiviimine, vältides seda, et kohtule ei esitataks puhtalt hüpoteetilisi küsimusi.
- 11 Kolmandana märgib EUIPO, et ainsa väite teises osas heidab ta Üldkohtule ette, tuginedes eelkõige 28. mai 2013. aasta kohtuotsusele *Abdulahim vs. nõukogu ja komisjon (C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 65)*, et Üldkohus ei hinnanud konkreetselt Indo European Foodsi põhjendatud huvi säilimist. Seega ei analüüsinud Üldkohus, kas talle esitatud hagi võib vaidlusaluse otsuse tühistamise korral tuua selle esitanud poolele mingit kasu.
- 12 EUIPO leiab nimelt, et keskendudes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 17–20 asjaolule, et vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise kuupäeva seisuga ei saanud Ühendkuningriigis kaitstud varasemale õigusele tugineda Indo European Foodsi vastulause toetuseks, ei vastanud Üldkohus küsimusele, kas taotletud kaubamärgi registreerimine, mille territoriaalne kaitse ei laiene kunagi Ühendkuningriigile, kuna see riik on liidust välja astunud ja üleminekuperiood on möödunud, võib jätkuvalt kahjustada Indo European Foodsi õiguslikke huve, nagu need on kaitstud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).
- 13 Neljandana väidab EUIPO ainsa väite kolmandas osas, et selle väite esimeses ja teises osas osutatud kahe õigusnormi rikkumise tõttu ei võtnud Üldkohus arvesse juhtumi erilisi asjaolusid, mille põhjal oleks ta pidanud järeldama, et Indo European Foods ei olnud täitnud oma kohustust tõendada oma põhjendatud huvi säilimist pärast üleminekuperioodi lõppu. EUIPO sõnul ei viita miski sellele, et põhjendatud huvi on säilinud.
- 14 Mis ühelt poolt puutub määrusega 2017/1001 kehtestatud süsteemi kohaldamisse *ratione temporis*, siis väidab EUIPO nimelt, et kuna varasem kaubamärk on vastulausemenetluse ajal ära langenud ning sellele ei saa selle määruse alusel enam tugineda, siis ei saa selle kaubamärgi ja ELi kaubamärgi taotluse vahel enam vastuolu tekkida. Järelikult oleks Üldkohus pidanud hindama „konkreetselt kasu“, mida Indo European Foods oleks saanud vaidlusaluse otsuse tühistamisest saada, arvestades asjaolu, et taotletav ELi kaubamärk registreeriti alles pärast üleminekuperioodi lõppu, st ajal, mil vastandatud kaubamärgid ei täida ühel ajal oma peamist ülesannet.
- 15 Teiselt poolt, mis puudutab selle süsteemi kohaldamist *ratione loci*, siis väidab EUIPO, et arvestades intellektuaalomandi õiguste territoriaalsuse aluspõhimõtet, mis on sätestatud määruse 2017/1001 artikli 1 lõikes 2, ei saa tekkida vastuolu taotletud ELi kaubamärgi – selle registreerimise järel, mis ei ole Ühendkuningriigis kaitstud – ja varasema kaubamärgi vahel, mis on edaspidi kaitstud üksnes selle riigi territooriumil.
- 16 Viiendana märgib EUIPO, et ainsa väite neljandas osas heidab ta Üldkohtule ette, et viimane nägi talle vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27 ette kohustuse jätta arvesse võtmata tagajärjed, mis tulenevad ELL artikli 50 lõikest 3 ning väljaastumislepingu artiklitest 126 ja 127. Seega peab

EUIPO selle kohustuse täitmiseks asjaomase ELi kaubamärgi registreerimistaotluse läbi vaatama või koguni rahuldamata jätma, rikkudes nii määruse 2017/1001 artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõiget 4, milles on väljendatud territoriaalsuse aluspõhimõte.

- 17 Teise punktina väidab EUIPO, et tema ainus väide tõstatab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse, kuna see puudutab liidu õiguskorras kesksel kohal olevaid eeskirju, nimelt ühelt poolt horisontaalset nõuet, millel on „konstitutsiooniline tähtsus“ (kohtujurist Sharpstoni ettepanek kohtuasjas Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu, C-100/17 P, EU:C:2018:214, punkt 42), ja põhjendatud huvi säilimist ning teiselt poolt territoriaalsuse põhimõtet, ELi kaubamärgi ühtsuse põhimõtet ja vastulausemenetluse eriomast olemust, arvestades kaubamärgi peamise ülesande põhimõistet, mis on intellektuaalomandi õiguse ja Euroopa Liidu kaubamärgissüsteemi alustalad, ja seda üleminekuperioodi lõpu üldises kontekstis. Ta esitab selle kohta neli argumenti.
- 18 Esiteks rõhutab EUIPO põhjendatud huvi säilimise nõude horisontaalset laadi. Järeldades asjaolust, et Ühendkuningriigi väljaastumise lepingus ette nähtud üleminekuperioodi lõppemine jõustus pärast vaidlusalust otsust, et hagi ese säilis ja et selline asjaolu ei mõjuta seega asjaomase otsuse õiguspärasust, kaldus Üldkohus kõrvale Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, mis käsitleb põhjendatud huvi säilitamise nõude autonoomsust ja vajadust hinnata seda nõuet *in concreto*.
- 19 Teiseks väidab EUIPO, et arvestades eelkõige asjaolu, et vaidlustatud kohtuotsus on avaldatud ja tõlgitud kõikidesse liidu keeltesse ning et selle kohta on tehtud kokkuvõtte Euroopa Kohtu praktika ülevaates, on hagi esitamise põhjendatud huvi säilimise nõude väär tõlgendamine Üldkohtu poolt tulevaste kohtuasjade jaoks pretsedendiks, ilma et oleks kindel, kas see pretsedent on kohaldatav sõltumata valdkonna sisust või kohaldatav üksnes ELi kaubamärgi asjades.
- 20 EUIPO leiab, et Üldkohtule esitatud hagide peatav mõju tugevdab vajadust hinnata konkreetselt küsimust, kas hagi ese on säilinud, st küsimust, kas hagi saab tulemuse kaudu tuua pooltele konkreetse kasu. Nimelt on raske mõista, miks ei oma EUIPO otsuse tegemise kuupäevast varasema õiguse kehtivuse nõude aluseks olev loogika tähtsust selle kindlakstegemisel, kas Üldkohtule esitatud hagi ese on säilinud ainuüksi põhjusel, et EUIPO on teinud esialgse otsuse.
- 21 Kolmandaks rõhutab EUIPO, et Üldkohus on teinud varasema õiguse menetluse käigus äralangemise küsimuses põhjendatud huvi säilimise nõude kohaldamise osas vastuolulisi otsuseid. Ta viitab selles osas 15. märtsi 2012. aasta kohtuotsusele Cadila Healthcare vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Novartis (ZYDUS) (T-288/08, ei avaldata, EU:T:2012:124, punkt 22) ja 8. oktoobri 2014. aasta kohtuotsusele Fuchs vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Complices (Täht ringis) (T-342/12, EU:T:2014:858, punktid 26–29) ning 26. novembri 2012. aasta kohtumäärusele MIP Metro vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Real Seguros (real,- Bio) (T-549/11, ei avaldata, EU:T:2012:622, punkt 23) ja 4. juuli 2013. aasta kohtuotsusele Just Music Fernsehbetriebs vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – France Télécom (Jukebox) (T-589/10, ei avaldata, EU:T:2013:356, punkt 36). Ta märgib samuti, et Euroopa Kohtul on vaid lühidalt olnud võimalus käsitleda seda küsimust konkreetses kontekstis, nimelt 8. mai 2013. aasta kohtumääruse Cadila Healthcare vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-268/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:296) kontekstis, mistõttu ei saa sellest tuletada üldpõhimõtet, mille kohaselt oleks liidu kohtul põhjendatud huvi säilimise hindamisel keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid, mille tagajärjed on talle edasikaevatud otsuse tegemisest hilisemad.

- 22 EUIPO leiab, et kuna tühistamistaotluse või kehtetuks tunnistamise taotluse esitamine kujutab endast intellektuaalomandi valdkonna kohtuvaidlustes levinud kaitsevaidet, on Euroopa Kohtu juhised vajalikud selleks, et selgitada küsimust, milline mõju on varasema õiguse äralangemisel menetluse käigus ja millel on ELi kaubamärgi süsteemi kasutajatele määrav tähtsus. Liidu kohtu tõlgendus võib märkimisväärselt mõjutada viisi, kuidas liikmesriigi kohtud kohaldavad põhjendatud huvi säilimise nõuet kogu liidus, eelkõige mis puudutab järeltõlget, mis tuleb teha varasema õiguse äralangemisest poolelioleva kohtumenetluse raames.
- 23 Neljandaks väidab EUIPO, et käesolev apellatsioonkaebus tõstatab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 27 arvestades ka olulise menetlusliku küsimuse, mis ei piirdu intellektuaalomandi õiguse valdkonnaga, see tähendab tagajärgedega, mis tuleb teha eeskirjast, mille kohaselt peab tühistatud akti autor asendusakti vastuvõtmiseks viitama kuupäevale, mil ta võttis tühistatud akti vastu. Nimelt tekib küsimus, kas seda eeskirja võib laiendada nii, et sellega on nõutud asja tagasisaatmisel EUIPO-le, et ta ei võtaks arvesse ELL artikli 50 lõike 3 ja väljaastumislepingu artiklite 126 ja 127 toimet ning analüüsiks seega asjaomast suhtelist keeldumispõhjust seoses territooriumiga, kus taotletaval kaubamärgil ei ole igal juhul mingit kaitset, mis oleks määruse 2017/1001 artikli 8 ülesehituse ja mõttega vastuolus.

Euroopa Kohtu hinnang

- 24 Sissejuhatuses olgu märgitud, et apellandi ülesanne on tõendada, et apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimused on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulised (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO vs. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Samuti, nagu nähtub Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a kolmandast lõigust koostoimes kodukorra artikli 170a lõikega 1 ja artikli 170b lõikega 4, peab apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlus lisaks sisaldama kõiki vajalikke andmeid, et võimaldada Euroopa Kohtul otsustada apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise üle ning apellatsioonkaebuse osaliselt menetlusse võtmise korral teha kindlaks need apellatsioonkaebuse väited või väiteosad, mida tuleb käsitleda vastuses apellatsioonkaebusele. Nimelt, kuna põhikirja artiklis 58a ette nähtud apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustamise mehhanismiga soovitakse saavutada see, et Euroopa Kohtu kontroll piirduks liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluliste küsimustega, siis tuleb Euroopa Kohtul apellatsioonkaebuse raames analüüsida üksnes apellandi esitatud väiteid, milles on tõstatatud sellised küsimused (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO vs. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, ei avaldata, EU:C:2021:1050, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Seega tuleb apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses igal juhul esitada selgesti ja täpselt väited, millele apellatsioonkaebus tugineb, näidata sama täpselt ja selgesti ära iga väitega tõstatatud õigusküsimus, täpsustada, kas see küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline, ning esitada üksikasjalikult põhjused, miks nimetatud küsimus on viidatud kriteeriumi suhtes oluline. Mis puudutab konkreetset apellatsioonkaebuse väiteid, siis peab apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses olema täpsustatud liidu õiguse säte või kohtupraktika, mida on edasikaevatud kohtuotsuses või -määruses rikutud, lühidalt selgitatud, milles seisneb õigusnormi rikkumine, mille Üldkohus väidetavalt toime pani, ja märgitud, mil määral see rikkumine mõjutas apellatsioonkaebuse esemeks oleva kohtuotsuse või -määruse tulemust. Kui viidatud õigusnormi rikkumine tuleneb kohtupraktika eiramisest, tuleb apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses kokkuvõtlikult, kuid selgesti ja täpselt esile tuua esiteks, milles seisneb väidetav vastuolu, märkides ära nii edasi kaevatud kohtuotsuse või -määruse

punktid, mille apellant vaidlustab, kui ka Euroopa Kohtu või Üldkohtu lahendi punktid, millega ei ole arvestatud, ning teiseks konkreetseid põhjused, miks selline vastuolo tõstatab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO vs. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 27 Käesoleval juhul tuleneb EUIPO osutatud vaidlustatud kohtuotsuse punktist 19, et Üldkohtu hinnangul tähendaks see, kui asuda seisukohale, et vaidluse ese langeb ära, kui kohtumenetluse ajal toimub sündmus, mille tulemusel võib varasem kaubamärk jääda ilma registreerimata kaubamärgi või mõne muu kaubanduses kasutatava tähise staatusest, mille ulatus ei ole üksnes kohalik, eelkõige pärast asjaomase liikmesriigi võimalikku liidust väljaastumist, selliste põhjuste arvesse võtmist, mis on ilmnenu pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ja mis ei saa mõjutada sellise otsuse õiguspärasust, kuna taolise otsuse õiguspärasust tuleb hinnata põhimõtteliselt selle otsuse tegemise kuupäeva seisuga.
- 28 Lisaks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27, millele EUIPO samuti viitas, et pärast apellatsioonikoja otsuse tühistamist on Indo European Foods poolt sellele kojale esitatud kaebuse menetlus uuendatud, mistõttu ta peab sama kaebuse üle uuesti otsustama, lähtudes selle esitamise ajal esinenud olukorrast. Peale selle märkis Üldkohus, et EUIPO viidatud kohtupraktika kinnitab asjaolu, et igal juhul ei saa nõuda, et kaubamärk, millel vastulause põhineb, eksisteeriks ka pärast apellatsioonikoja otsuse tegemist.
- 29 Seetõttu leidis Üldkohus Ühendkuningriigi liidust väljaastumise ja üleminekuperioodi lõppemise kontekstis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 28, nagu tuleb EUIPO meelde, et tema menetluses oleva vaidluse ese ei ole ära langenud ja et Indo European Foods põhjendatud huvi säilib.
- 30 Tuleb aga esimesena märkida, et EUIPO kirjeldab täpselt ja selgesti oma ainsat väidet, täpsustades, et Üldkohus ajas kõigepealt segamini põhjendatud huvi menetlusliku nõude ja vaidlusaluse otsuse sisulise õiguspärasuse kontrolli, märkides seejärel, et ta ei hinnanud konkreetset, kas Indo European Foods põhjendatud huvi on säilinud, võttes arvesse kasu, mida vaidlusaluse otsuse tühistamine võib talle tuua, samuti et Üldkohus keeldus leidmast, et Indo European Foods ei olnud täitnud oma kohustust tõendada põhjendatud huvi säilimist, samas kui ei olnud mingeid tõendeid selle kohta, et põhjendatud huvi säilis pärast üleminekuperioodi lõppu, ning lõpetuseks et ta asus sisuliselt seisukohale, et EUIPO ei pea võtma arvesse mõju, mida avaldavad ELL artikli 50 lõige 3 ning väljaastumislepingu artiklid 126 ja 127, rikkudes seeläbi määruse 2017/1001 asjakohaseid sätteid, eelkõige intellektuaalomandiõiguse territoriaalsuse põhimõtet.
- 31 Eelkõige tõi EUIPO täpselt välja vaidlustatud kohtuotsuse põhjenduste punktid, mis tema sõnul on vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, mis käsitleb põhjendatud huvi säilimist ja mis on välja toodud eelkõige 7. juuni 2007. aasta kohtuotsuse *Wunenburger vs. komisjon* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) punktis 42 ning 28. mai 2013. aasta kohtuotsuse *Abdulrahim vs. nõukogu ja komisjon* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) punktis 65, kuid ka määruse 2017/1001 sätetega, mis käsitlevad kaubamärkide registreerimist, registreerimisele vastulause esitamist ning territoriaalsuse põhimõtte rakendamist, aga ka ELL artikli 50 lõikega 3 ja väljaastumislepingu artiklitega 126 ja 127, tuues esile nii vaidlustatud kohtuotsuse vaidlusalused asjaomased punktid kui ka otsused ja sätted, mida väidetavalt on rikutud.
- 32 Teisena heidab apellant Üldkohtule ette, et viimane leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 28, et kohtuasja ese ei ole ära langenud ja et Indo European Foods põhjendatud huvi on säilinud. Nii nähtub apellatsioonikaebuse menetlusse võtmise taotlusest selgesti, et menetlusnormide väidetav

väär tõlgendamine, mille Üldkohus tuvastas, mõjutas vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni. Vastavalt EUIPO viidatud kohtupraktikale, millele on osutatud käesoleva kohtumääruse punktis 8, peab vaidluse ese nagu ka põhjendatud huvi säilima kuni kohtulahendi kuulutamiseni, vastasel juhul langeb otsuse tegemise vajadus ära (7. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Wunenburger vs. komisjon*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 33 Kolmandana peab apellant vastavalt apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse esitajal lasuvale tõendamiskoormisele tõendama, et sõltumata õigusküsimustest, millele ta oma apellatsioonkaebuses tugineb, on apellatsioonkaebuses tõstatatud üks või mitu olulist küsimust liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast, kusjuures see kriteerium ulatub edasikaevatud kohtuotsuse ja lõpptulemusena tema apellatsioonkaebuse raamidest kaugemale (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus *EUIPO vs. The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 27).
- 34 Selle tõendamine ise eeldab, et tuleb tuvastada nii vastavate küsimuste olemasolu kui ka olulisus, võttes aluseks konkreetset ja käesolevale asjale eriomased asjaolud, mitte pelgalt üldist laadi argumendid (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus *EUIPO vs. The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 28).
- 35 Käesoleval juhul on aga EUIPO määratlenud oma ainsa väitega tõstatatud küsimuse nii, et see seisneb sisuliselt kuupäeva ja asjaolude tuvastamises, mille põhjal tuleb hinnata vaidluse eseme ja põhjendatud huvi säilimist, kui esiteks Üldkohtus pooleliolev vaidlus puudutab otsust, mis on tehtud üksnes Ühendkuningriigis kaitstud varasema õiguse alusel algatatud vastulausemenetluse tulemusel, ja teiseks on üleminekuperiood Üldkohtu menetluse jooksul lõppenud. Üldisemalt puudutab see küsimus EUIPO sõnul seda, mis mõju avaldab kõnealuse varasema õiguse kohtumenetluse jooksul äralangemine vaidluse eseme ja Indo European Foodsi põhjendatud huvi olemasolule.
- 36 Lisaks esitab apellant konkreetset põhjused, miks niisugune küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast oluline.
- 37 Eelkõige täpsustab EUIPO, et see küsimus puudutab põhjendatud huvi menetlusalast peamist nõuet ja põhimõtteid, mis on intellektuaalomandi õiguse alustalad, nimelt territoriaalsuse põhimõtet, ELi kaubamärgi ühtsuse põhimõtet ja kaubamärgi peamise ülesande põhimõistet üleminekuperioodi lõpu kontekstis.
- 38 Sellega seoses rõhutab ta kõigepealt põhjendatud huvi säilimise nõude horisontaalset laadi ning lahkavuste olemasolu selle nõude tõlgendamisel Üldkohtu sees, aga ka Üldkohtu ja Euroopa Kohtu vahel.
- 39 Seejärel täpsustab ta, et Euroopa Kohtu poolne selgitamine on vajalik nii ELi kaubamärgi süsteemi kasutajatele kui ka liikmesriikide kohtutele, arvestades eelkõige asjaolu, et tõstatatud küsimus ei puuduta mitte ainult väljaastumislepingu mõju pooleliolevatele menetlustele, vaid ka kõiki intellektuaalomandi valdkonnas sagedasi olukordi, kus varasem õigus langeb ära kohtumenetluse jooksul, eelkõige kaubamärgi tühistamise või kehtivuse lõppemise tõttu. Mis puudutab eelkõige põhjendatud huvi problemaatikat juhul, kui varasem õigus langeb ära selle menetluse ajal, siis toob EUIPO esile Üldkohtu vastuolulise praktika selles valdkonnas. Lisaks märgib ta, et Euroopa Kohus on käsitlenud seda problemaatikat üksnes konkreetsetes kontekstis, st asjaoludel, mille tulemusel kuulutati 8. mai 2013. aasta kohtumäärus *Cadila Healthcare vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-268/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:296).

- 40 Lõpuks märgib ta, et küsimus selle kohta, millised järeldused tuleb teha eeskirjast, mille kohaselt peab tühistatud akti vastuvõtja viitama asendusakti vastuvõtmisel selle akti vastuvõtmise kuupäevale eelkõige väljaastumislepingu ja üleminekuperioodi lõpu kontekstis, kujutab endast olulist menetluslikku laadi küsimust, mis ei piirdu intellektuaalomandi õigusega.
- 41 Seega nähtub menetluse astumise avaldusest, et käesolevas apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus väljub vaidlustatud kohtuotsuse raamidest ja kokkuvõttes apellatsioonkaebuse raamidest.
- 42 Arvestades EUIPO esitatud tõendeid, tuleb nentida, et tema esitatud taotluses on tõendatud õiguslikult piisavalt, et apellatsioonkaebuses on tõstatatud liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast oluline küsimus.
- 43 Arvestades eelnevaid kaalutlusi, tuleb apellatsioonkaebus võtta menetluse tervikuna.

Kohtukulud

- 44 Kodukorra artikli 170b lõikes 4 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus võetakse Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a kolmandas lõigus sätestatud kriteeriume arvestades tervikuna või osaliselt menetluse, toimub menetlus vastavalt kodukorra artiklitele 171–190a.
- 45 Kodukorra artikli 137 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluse suhtes, tehakse otsus kohtukulude kohta kohtuotsuses või -määruses, millega lõpetatakse asjas menetlus.
- 46 Kuna apellatsioonkaebuse menetluse võtmise taotlus rahuldatakse, tuleb kohtukulude kandmine otsustada edaspidi.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetluse võtmise üle otsustav koda) otsustab:

1. Võtta apellatsioonkaebus menetluse.

2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Allkirjad